

ΑΛΚΑΙΟΣ

D. L. Page, *Lyrical Graeca Selecta*, Oxford 1968

ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ (απ. 148)

ἄσυννέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν,
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν, ἄμμες δ' ὄν τὸ μέσσον
ναῖ φορήμεθα σὺν μελαίνοι 4

χειμῶνι μόχθεντες μεγάλοι μάλα·
πὲρ μὲν γὰρ ἄντλος ἱστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἤδη
καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτο· 8

χόλαισι δ' ἄγκονναι, τὰ δ' ὀή[ια
[ ]
[ ]
-τοι πόδες ἀμφοτέροι μένο[ισιν] 12

ἐν βιβλίδεσσι· τοῦτό με καὶ σ[άοι
μόνον· τὰ δ' ἄγματ' ἐκτεπ[.]. ἀχμενα
..]μεν φ[ό]ρηντ' ἔπερθα, τῶν [...].

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΟΛΙΑ

απ. 152

νῦν χρῆ μεθύσθην καὶ τινα πὲρ βίαν
πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

απ. 157

ὔει μὲν ὁ Ζεῦς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χειμῶν, πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥόαι ...
[ἔνθεν] 4
[ ]

κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσαι
μόλθακον ἀμφι[ ] γνόφαλλον 8

απ. 159

μηδ' ἐν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

απ. 161

πώνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμμένομεν; δάκτυλος ἄμερα.
κάδ δάκρρε κυλίχλαις μεγάλαις †αιταποικιλλις†·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικάδεον
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγγχε κέρναις ἓνα καὶ δύο
πλήλαις κακ κεφάλαις, <ἀ> δ' ἀτέρα τὰν ἀτέραν κύλιξ
ὠθήτω

4

ΣΑΠΦΩ

απ. 191

Ποικιλόθρον' ἀθανάτ' Ἀφρόδιτα,
παῖ Δίος δολόπλοκε, λίσσομαί σε·
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον,

5 ἄλλὰ τυίδ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα
τὰς ἔμας αὔδας αἰοῖσα πήλοι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρῦσιον ἦλθες

10 ἄρμ' ὑπασδεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
ᾧκεες στρουῖθοι περὶ γᾶς μελαίνας
πύκνα δίννεντες πτέρ' ἀπ' ὠράνωϊθε-
ρος διὰ μέσσω·

15 αἶψα δ' ἐξίκο[γντο· σὺ δ' ᾧ μάκαιρα
μειδιαίσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ
ἦρε' ὅττι δηῦτε πέπονθα κῶττι
δηῦτε κάλημμι

20 κῶττι μοι μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλαι θύμῳ· τίνα δηῦτε πείθω
†..σάγην† ἐς σὰν φιλότατα; τίς σ', ᾧ
Ψάφ' ἀδικήει;
καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κούκ ἐθέλοισα.

25 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλέπαν δὲ λῦσον
ἐκ μερίμναν, ὅσσα δὲ μοι τέλεσσαι
θῦμος ἱμέρρει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

απ. 199

φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν' ὄνηρ, ὅττις ἐνάντιός τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἄδου φωνεί-
σας ὑπακούει

5 καὶ γελαίσας ἱμέροεν, τό μ' ἦ μὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν,
ὥς γὰρ ἔς σ' ἴδω βρόχε' ὡς με φώναι-
σ' οὐδ' ἐν ἔτ' εἴκει,

10 ἄλλ' ἄκαν μὲν γλῶσσα ἴεαγεῖ, λεπτόν
δ' αὐτικά χρωὶ πῦρ ὑπαδεδρόμηκεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδ' ἐν ὄρημι', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι,

15 ἴεκαδε μ' ἴδρωσιν ψυχρός κακχέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω ἵπιδεύης
φαίνομ' ἔμ' αὐταί·

ἄλλὰ πᾶν τόλματον ἐπεὶ ἴκαὶ πένητα

απ. 200

ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν
ἄψ ἀπυκρύπτοισι φάεννον εἶδος
ὄπποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπη
γᾶν [   ]

απ. 211

καθάνοισα δὲ κείση οὐδέ ποτα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ' οὐδέ ἴποκ' ἴστερον· οὐ γὰρ πεδέχησι βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας· ἄλλ' ἀφάνης κὰν Αἶδα δόμοι
φοιτάσης πεδ' ἀμαύρων νεκῶν ἐκπεποταμένα.

απ. 224

οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρωι ἐπ' ὕσδωι,
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδρόπης,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἄλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι

απ. 239

ἔστι μοι κάλα πάσι χρυσίοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν Κλείς ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἔγωϋδὲ Λυδίαν ἴπαῖσαν οὐδ' ἐράναν

